

# Chtěl bych umět napsat baladu

Karel Zich

Noc pod křídly tmy schoulená  
nad jejím tělem vrány krouží  
noc do svatebních šatů oděna  
svou vlečku vláčí blátem, louží  
a zatím čas po nás touží  
pohledem letmým  
kam schováme své něžné lásky  
až se setmí  
a kolikrát musíme ještě zemřít  
abychom konečně mohli býti dětmi  
jó, chtěl bych umět napsat baladu  
o všem co kdy potkalo tento svět  
má na tisíc divných strof  
na rubu písní ji potkávám  
ale mám strach, mám strach z jejích slov.

Hamlet včera podal demisi  
na propadlém lístku z kina  
a teď chodí městem s jedem na krysy  
a na divadlo nevzpomíná  
to všechno je naše vina  
ubližování  
pojd', oslavíme spolu  
to naše první usínání  
a nesmíš se bát, že zestárneš  
tady je jediný svět vyplněných přání  
jó, chtěl bych umět napsat baladu  
o všem co kdy potkalo tento svět  
má na tisíc divných strof  
na rubu písní ji potkávám  
ale mám strach, mám strach z jejích slov.

Někdo mi ukradl vzpomínky  
a nosí moje oči v peněženke  
místo zbraní a tak si klade podmínky  
ve verších psaných na složenke  
nevěř, že někdo za milence  
ti splátky splatí  
že někdo najde odpověď  
a pak ji ztratí  
a jen znamení na stropě mi říká pamatuj  
čekej mě na konci všech nekonečných tratí  
jó, chtěl bych umět napsat baladu  
o všem co kdy potkalo tento svět  
má na tisíc divných strof  
na rubu písní ji potkávám  
ale mám strach, mám strach z jejích slov.

Ó chtěl bych umět napsat baladu  
o všem, co kdy potkalo tento svět  
má na tisíc divných strof  
na rubu písní ji potkávám  
ale mám strach, mám strach z jejích slov.